

דברי חכמה

זה מדהים ששמחה היא החלטה.
אתה בטוח ששמחה כמו גם אהבה,
הן רגשות שבאים לך מבחוץ, לא תלויים בך,
אבל לאט לאט אתה מבין עד כמה שמחה ואהבה
הן פשוט החלטות.
אז החלטנו להיות שמחים.

אילן הייטנר

(מתוך הספר "האידיאות המושלם")

גיליון מס. 2680 * י"ד באב תשפ"א * 23 ביולי 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

לידיעת הציבור! Where's the blond

ובמסגרת השרות ההולך ומצטמצם לחבר הפשוט.. בעוד שהמיסים לא קטנים - המזמין חדר בבית בלונד - משלם 100 ₪ למבוגר מגיל 12 + 70 לילד. את העלויות הללו אנחנו כבר משלמים ומכירים -

אבל על הקנס שמעתם? אם אתם מבטלים פחות מ 48 שעות מהיום המבוקש תשלמו קנס של 50 שקל לחדר!

כידוע (או כנראה שלא..) בית בלונד נבנה מתרומה של גב' בלונד - אנגליה שהגיעה לבקר וראתה את הצורך באירוח אנשים מבחוץ - ללא עלויות לחבר שלרובו היתה משפחה גדולה בחו"ל. במשך השנים היה צורך בשיפוצים ושיפורים - אז התחלנו לשלם סכום מינימאלי סכום שיועד לצורך שיפוץ ותחזוקת המקום.

אבל מאז ששבי ז"ל וציונה תבדל"א סיימו את ההתנדבות רבת השנים של ניהול בית בלונד - בהדרגה העלות ללילה עלתה ועלתה.

ועכשיו כאמור יש גם קנס.

מי החליט על כך? ובאיזה סמכות? למה זה לא הגיע לדיון? אם לא לכלל החברה - לפחות בהנהלה?

אני יודעת שאנחנו כבר לא קיבוץ במובן שאני והורי הכרנו. לא בטוח שאני אפילו מעוניינת בכך.

אבל חשבתי שאנחנו עדיין ראויים להיקרא קהילה משפחתית מורחבת - הזוכה לשירותי רווחה ובריאות ברמה נאותה ולאוזן קשבת של בעלי תפקידים, (ולא רק בעלי משכורת) ולמוסדות אליהם יכול החבר לפנות בעת הצורך - זה מה שמבדיל אותנו מקהילות אחרות של ישובי הסביבה.

וחזרה לנושא החדרים של בית בלונד - האפשרות היחודית לכפר הנשיא לארח בצניעות וללא מטרות רווח את בני משפחתנו או חברים קרובים בחדרים המיועדים לכך - הולכת ונשמטת מידינו טיפין טיפין אבל בעיקביות מטרידה! ואין מי שישים אצבע בסכר.

האם זה בגלל שרוב בעלי התפקידים הם לא מקומיים? שלא מכירים ומודעים לעבר? להיסטוריה? למהות של כפר הנשיא? או שאולי הם באים לעשות את עבודתם בין 8.00-17.00 לקבל משכורת (מכובדת יש לאמר) וללכת הביתה? עצוב לי שרוב האוכלוסיה לא מכירה מי היה מוסי או אדי, שלא יודעת מה זה זיג ואפילו על מנסורה אולי לא שמעו. זה עצוב.

אבל מה שעצוב וגם מקומם הוא העובדה שאת ההטבות המינימליות של היותנו חברים בקיבוץ, את הזכויות שיש לנו כחברי קיבוץ - את זה מקצצים כל פעם מחדש. אם צריך כסף? לוקחים מהוותיקים (ולא מהשדרה הניהולית) והחבר? הוא תמיד בתחתית "שרשרת המזון!" הוא האחרון בסדר ההתחשבות.. ממנו אפשר לקחת לצמצם ולדרוש.

הטענות שלי הן בעיקר עלינו כקהילה המאפשרת למצב הזה לקרות!

אני לא צריכה או מבקשת קריאות עידוד וניפנופי הזדהות וירטואליים - אני פשוט מבקשת להציף אל פני השטח את הנושא ואולי אפילו קריאת השכמה למי שהמתרחש כאן יקרים לו...

דורית נמנוב

ת/צו השעה

בהמשך ישיר לדברים הללו - ובעיקר לחברי הקיבוץ "לשעבר" ולקהילה של היום!

הפנייה היא אליכם ישירות כי מבעלי התפקידים אני כבר לא מצפה... עצוב לי להיות שוב זאת המתריעה על התנהלות מערכת הבריאות המקומית. הבעיה אינה אישית שלי, אני פרסונל של קופת חולים ויודעת למי ולכן לפנות במקרה הצורך.

זה לא המצב לגבי רוב מוחלט של החברים כאן, הנזקקים מידי פעם לשירותים ההולכים ומידרדרים של המרפאה שלנו. את מעט השעות של דורית כמזכירה רפואית צמצמו עד למינימום. אין מי שייתן מענה להפניות שונות וטפסים כאלו ואחרים שמטופלים נדרשים להציג. אין שום איש צוות מרפאה מקומי אליו ניתן לפנות ולהיעזר בשעת הצורך. ימי ושעות פעילות המרפאה משתנים חדשות לבקרים ואיש מבעלי התפקידים היושבים במעלה סולם ההחלטות כנראה לא ממש מוטרד - ואולי בצדק - בגלל שהם מסודרים במקומותיהם.

לדעתי זאת התנהגות אשר לא מתאימה לקהילה כמו שלנו גם כשאנחנו כבר לא הקיבוץ של פעם. האם הכסף הוא חזות הכל - ואין יותר ערכים כמו סולידריות חברתית התחשבות והתנהלות בהתאם לערכים אלו.

להזכירכם אנו חברה רב גילית בה מספר המבוגרים בשנות ה-80 וה-90 לחייהם הולכת וגדלה ולכן הצרכים רק הולכים וגוברים.

יש לנו צוות חירום ישובי (צ.ח.י) המשתדל לתפקד בצל השלכות מגיפת הקורונה אבל אני שואלת (וזו לא שאלה רטורית...) מי באמת דואג ומטפל בנו בשיגרת היום יום?

האם כוונת הנהלת הקיבוץ להפחית למינימום (ואולי לחלוטין) את שרותי הבריאות בקיבוץ? מטפלות השטח שעושות עבודת קודש - האם יש לכם את הגיבוי של המערכת? אם לא - קומו כאן ותזעקו!! ואתם החברים - בעיקר הוותיקים - יש לכם אוזן קשבת?? יש לכם למי לפנות בשעת מצוקה??

ואולי באמת כדאי שאנצל את היותי פרסונל ואבקש ממי שצריך לשלוח הנה בדחיפות צוות בדיקה של קופ"ח כללית שיגיע ויבדוק את ההתנהלות אצלנו ויסיק מסקנות. אם גם לכם חורה המצב אנא עשו משהו בנדון.

דורית נמנוב

לשושנה שרקי שיאנית האותיות (1,271 בגימטריה),

תודה רבה על עלון מושקע ומאיר פנים לכבוד חג ה 73 של הקיבוץ, הוא "המשק" בשמו הקודם... נהייתי לעלעל בדפיו בעזרת העכבר, לא נורא, ושמחתי במיוחד שמחת יצחק עדר קלאסית כשדוד אלמן הפגז בהודעה דרמטית שכל עלוני דברי הכפר סרוקים במחשב מעתה עד עולם (או עד שמישהו ימחק אותם מה"ענן", או איך שקוראים לדברים האלה שלא ממטירים גשם).

המופע המוצלח בערב - פרי יצירתה של שרה מרקוסון, תושבת (כוורת) חוזרת, הפגיש אותי עם ימים טובים והותיר בי תחושת כיף אמיתית (למרות שישבתי ליד דודו פלמה....). האבטיחים בבריקה ביצעו את תפקידם היטב, סגרו ערב מעולה והשכיחו את העובדה שיש להם ערך גליקמי גבוה... תודה לכולם.

תמיר שפרונג

חג המשק ה-73

מופע באהבה להתחלה

הפקה של חג המשק היא לא דבר של מה בכך. היא כרוכה במאמץ משותף של כישרונות יוצרים ומשתתפים. אנו רוצות להודות לכל אלה שהיו על הבמה, מאחוריה ומלפניה.

מופע אולטרה סגול

יוצר התפאורה: יבין

קליגרפיה: מרים, יבין

בניית מחיצות-שרה, עופר, יבין

תנועה: יבין, נעה, יהב, אבלין

סקסופון: אסי

ברכת הקיבוץ: יוסי

סיפור ההתחלה

קטעי ארכיון: צילה, דויד, אמירה

כתיבה: דודיק, צילה, אמירה

קריינות: דודיק

עריכת קול: רותם

עריכת תמונה ואנימציה: דויד

ריקוד הראשונים

כוראוגרפיה: צילה

רקדנים: ג'נט, קרול, דויד, מרים, דינה, שרה, נעה, צילה

נגן אקורדיון: אסי

מה הפתיע

צילום: שרה, אמירה

עריכת סרטון: רננה

ביצוע השירים

חליל צד, חלילית: עדי

גיטרות: סמדר, גיא

שירה: סמדר, רוני, מיקי

השיר: יום יבוא
מילים: דן אלמגור/ תמיר

"מצבים"

כתיבה משותפת של השחקנים ושרה
 שחקנים: רפי, שמחה, יגיל, רננה, דניאלה

אורחת עובדת
 כתיבה, משחק ובימוי: אלינועה

שאלון ילדי הקיבוץ
 הפקה: רוני, טל
 עריכה וצילום: איאן

שאלון ותיקים וילדים
 הפקה וארגון: שיפי
 צילום: איתי
 עריכה: איתי, הראלה

ריקוד שלושת הדורות
 כוראוגרפיה: טל
 משפחות: חייט, דבולט, פרנק, ריינס, קולינס, פרימוסט, ברור, וייסבקר, גולן,
 אורן, אב, ברזל.

צוות הגברה, תאורה ודיגיטל: אילן, שקד, אלון, רותם, רומי
 עריכת וידאו: דניאל
 תמיכה לוגיסטית: יקרה

צוות המופע: שמחה, צילה, שרה, אמירה
ראש הצוות: שרה

**ובנוסף אנו רוצים להודות לכל אלה שהתנדבו לסייע בסידור השולחנות
 והכיסאות בברכה, אמפי בהגשת העוגות וחיסול.**

יום יבוא \ מילים: דן אלמגור ותמיר שפרונג

יום יבוא, יום יבוא
במהרה, בקרוב הוא יבוא
זאת ידע כל אדם
בעמקי לבבו
יום יבוא, יום יבוא, הוא יבוא!

יום יבוא, יום יבוא
הוא קרב והולך בנתיבו
ייפתח פה חלון
שוב נקים את הצאן...
יום יבוא, יום יבוא, הוא יבוא.

הוא יבוא, זה היום
כך אראינו ואין זה חלום
בשדותיו של הכפר יכב ה"סולאר"
אז נדע, הוא כבר בא,
הוא כבר בא, הוא כבר בא

יום יבוא במהרה
לא יהיה פה בית ספר טיסה
הירדן, על גדותיו, יעלה בסערה
יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא.

יום יבוא, יום של אור
יום של חג לאדם הנאור
יחיך אז האלי ממרומי משרדו
יום יבוא, יום יבוא, הוא יבוא!

כן קרב, זה היום
הוא יופיע בפתח פתאום
ויכריז "זה שלי זהו כפר הנשיא"
אז נדע, הוא כבר כאן,
הוא כבר כאן, הוא כבר כאן !!

נוסטלגיה

הקמתי לאחרונה שתי פינות נוסטלגיה, ואני מפיץ אותם כאן עקב התגובות הרבות, תגובות שדי הפתיעו אותי - לטובה.

הפינה הראשונה

היא של תמונות מימים
עברו שרצות בפייסבוק
ובאלבום המאגד אותם
במקום אחד.

הקישור לאלבום זה:

<https://bit.ly/2LdmfE8>

הפינה השנייה היא פנינים כתובות מ"דברי הכפר".
הן כבר החלו להעלות לפייסבוק וגם כאן, עקב התגובות,
החלטתי לפתוח אלבום לאיסופם במקום אחד

הקישור לאלבום זה:

<https://bit.ly/divpearls>

שבוע וסוף שבוע טובים - דוד אלמן

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

● שבעים ושלוש שנים לכפר הנשיא

איזו חגיגה נפלאה הייתה לנו. כל הטוב והיפה שבכפר הנשיא התמצו בשעה, או קצת יותר, של החגיגה (זה לא כולל כמובן את הפגישות הרב דוריות סביב הבריכה, הכיבוד והריקודים, ואת המסיבה במשק הילדים למחרת). כל אלה גם הם חלק ממה שאנחנו כאן בכפר הנשיא).

לפני חדשים בערך, ביוזמתה של קרול בילגורי נפגשה קבוצה של חברים, בעיקר מבוגרים כדי להעלות רעיונות על איך נחגוג את החג הזה, ושיהיה אטרקטיבי גם למבוגרים שבינינו. הסתכלתי עכשיו בסיכום הישיבה ההיא, וראיתי שכל מה שרצינו היה וקרה, ובגדול! כל השיתוף, ההכלה והנחלת המורשת נעשו והכל בהומור המיוחד שלנו.

תודה ענקית לכל מי שתרם לערב הנפלא הזה.

● שישים שנה בכפר הנשיא

בשבוע שעבר ספרתי על ביקורי הראשון בכפר-הנשיא

השבת חלפה בנעימים, היה ברור לי שזה לא יהיה הביקור האחרון שלי בקיבוץ הנחמד הזה, הבטחתי לבוא לתקופה יותר ארוכה, (התכוונתי לשבוע...), לעבוד בקיבוץ ולהכיר אותו קצת יותר טוב.

ביום ראשון בבוקר עליתי על האוטובוס, ליד המקלחת הציבורית, ואחר כך על האוטובוס ב"תחנת אגד" בראש פינה, בדרך לתל-אביב. ישבתי באוטובוס ליד ישראל אבידור, שהיה אז מזכיר הקיבוץ, והוא נסע לענייני הקיבוץ והתנועה בתל-אביב. שוחחנו כל הדרך, שתינו קפה בתחנה המרכזית של עפולה "עשר דקות הפסקה", וכמעט פספסנו את האוטובוס להמשך הנסיעה. ישראל שמע ממני שאני מסיימת באותם הימים את לימודי בסמינר למורים בירושלים.

בביקור הבא שלי, כבר שאלו אותי חברים במדרכה, מתי אני מתחילה ללמד אצלנו. לא ידעתי על מה הם מדברים, אבל כל הקיבוץ כבר ידע שלברט יש חברה, שהיא מורה, והיא תבוא להחליף את אשר וולפיש, שעזב את הקיבוץ, (בעצם להחליף את המורה מעמיעד, שהייתה אמורה להחליף את אשר וולפיש, וברגע האחרון, כשהייתה בחופשה באנגליה, שלחה גלויה והודיעה שהיא לא חוזרת לארץ).

את כל זה ידע כל הקיבוץ, ורק אני לא...

ואיך התגלגלו העניינים מאותה הנקודה... אספר בשבוע הבא.
תמר וולפין

חוזרים לכושר בכפר | רפי פרנק

במסגרת ההתארגנות של ועדת ספורט, אנו ממשיכים להוסיף פעילות לקהל הרחב בכמה ענפי ספורט. לפני כחודשיים פתחנו את מתחם טניס שולחן (פינג פונג), לאחרונה את הסנוקר ועכשיו אנחנו נערכים להסדיר את חדר כושר, שכבר פתוח לכולם אבל נגיש אותו עוד יותר.

במתחם, לא מעט ציוד ומכשירים. רובם היו מיושנים ולא זקוקים לחידוש או תיקון. כרגע חידשנו את חלקם ולכן חשוב שכולנו נשמור עליהם כך שכולם יוכלו ליהנות ולאורך זמן.

חשוב שכל מי שמעוניין ומעוניינת להשתמש בחדר כושר יעשה זאת על פי ההנחיות המפורטות מטה:

הנחיות לשימוש בחדר כושר

- קבלת מפתח מאחראי המתחם, מיקי במנולקר (מטעם ועדת ספורט).
- בכניסה מוצג תקנון והנחיות שימוש לבאים, נא לפעול על-פי ההנחיות.
- כניסה מותרת רק מגיל 16 ומעלה. נוער (מתחת לגיל 18) המעוניין להתאמן, יעשה זאת בליווי מבוגר אחראי.
- על כל המתאמנים לעבור הכשרה והסמכה אצל מנהל חדר כושר.
- על כל המתאמנים והמתאמנות להעביר למנהל חדר כושר אישור רפואי וחתימה על טופס אחריות אישית לפני ההצטרפות לחדר כושר.
- השימוש במתחם יהיה על פי תקנון המתחם המופיע בחדר כושר.
- מזון ושתייה הם מחוץ לתחום בחדר הכושר. אפשר מים בבקבוק סגור בלבד.
- בימי גשם יש להביא נעלי אימון בנפרד כדי לא להכניס בוץ לתוך המתחם.
- אימון יתבצע בנעלי ספורט בלבד.

- לאחר השימוש יש להחזיר את כל הפריטים (מזרונים, משקולות, גומיות וכו') למקום. כמו כן, יש לדווח על חסרים או נזק.
- לסיום תזכורת נוספת! המקום הוקם לטובת כולם ורווחת הקהילה כך שבבקשה מכם, נא להתחשב בכולם כדי שכולנו נוכל ליהנות לאורך זמן.
- המשך השנה מתוכנן לטורנירים ואירועים שונים.

לקבלת מפתח לחדר הכושר נא ליצור

קשר עם:

מיקי במנולקר נייד: 050-506-9106

אחראי חדר כושר – ועדת ספורט

על הדרך / הפינה של דודו

ט' באב חג החורבן הפרטי שלי (654 מילים על חורבן)

1. תשעה באב חל השבוע. תשעה באב הוא יום צום ואבל לזכר חורבן בית המקדש וירושלים. תשעה באב נקבע במסורת היהודית כיום זיכרון לחורבן הכפול - לחורבן בית המקדש הראשון ולחורבן בית המקדש השני. עכשיו כשגם הבית השלישי מתנדנד על כרעי ההפרטה, ההשחתה והכיבוש ומאיים להצטרף לקודמיו, הבה נקדיש כמה מילים לדמותו הכואבת.

2. ראשית לכבוד ט' באב ישבתי אתמול וקראתי את כל הפוסטים שכתבתי בחודש האחרון. אגירה נפשית של פוסטים נושאת לפעמים אופי של אגירת שתן. בעיקר ביום ט' באב. שאז אפשר שיהיה בה משהו סמיך, ואיזו ארומה מצטברת שאם נשלח אותה למעבדה טובה באמת, אפשר שנקבל תשובה עוד כמה זמן נשאר עד לחג החורבן הפרטי שלנו שאנו שוקדים כעת על בריאתו.

3. ט' באב היום הוא יום שאנו משתמשים בו בעיקר שנוכל להשכיח מעצמנו את החורבן הכללי שאנו עסוקים בו, כדי להתפנות ממנו לרגע על מנת להתייפח על חורבן שני הבתים שכבר החרבנו. כלומר במקום להתמודד עם החורבן הממשמש ובא אנחנו בוכים על חורבן שכבר נשפך.

4. משהו על אגדת החורבן של ביאליק :
 "...האם התכוונתי ב"מגילת האש", כי תהיה אליגוריה, או רק עבוד של אגדות שונות, עבוד של התכה, של גלגול חדש? כלומר: האם גם צרפתי את הדברים, האם הכנסתי גם כוונות של עכשיו, של זמננו, או שהכוונות הללו מבצבצות מאלהן, מתוך שהחומר קבל תקון יצירי, וכמו כל דבר יצירי, ממילא יכול הוא לשמש גם סמל וגם אגדה וגם אליגוריה? אומר לכם את האמת, אינני יכול לעמוד על הדבר הזה, אינני זוכר עכשיו.

רבותי! קודם-כל צריכים לראות את הדבר כיצירה אמנותית. בשעה שכתבתי רציתי לתת את הדבר בשלמותו. שאלה אחרת היא צירוף המומנטים. אני מדבר על המומנטים הבודדים. אם אח"כ יצא איזה ספור, איזה סמל, איזו אגדה, איזה משל, ואפשר היה למצא גם רמזים לענינים של זמננו – זה יצא מאליו. כל משל, רבותי, אפשר לצרף אליו כמה וכמה נמשלים. הרי בשביל זה הוא משל כדי שאפשר יהיה לצרף אליו הרבה נמשלים..." (משהו על "מגילת האש" / דברים שנשא ח"נ ביאליק בסניף הסתדרות המורים בת"א, פברואר תרצ"ג).

5. 'מגילת האש':

"כָּל הַלֵּילָה רָתַחוּ יָמֵי לְהָבוֹת וְהִשְׁתַּרְבְּבוּ לְשׁוֹנוֹת אֵשׁ מֵעַל הַר-הַבַּיִת. כּוֹכָבִים נִתְּזוּ מִן-הַשָּׁמַיִם הַקְּלוּיִים וַיִּתְּכוּ רָשָׁפִים רָשָׁפִים אֲרָצָה. הִבְעֵט בְּכֶסֶאֱ אֱלֹהִים וַיִּנְפֹץ לְרִסְיִים כְּתָרוֹ?
וְקָרְעֵי עֲנָנִים מְאֻדִּים, טְעוּנֵי דָם וְאֵשׁ, תָּעוּ בְּמִרְחָבֵי הַלֵּילָה. וַיִּתְּנוּ בֵּין הַהָרִים הַרְחֻקִּים אֶת-זַעַם אֵל נִקְמָוֹת, וְחִמְתּוּ בֵּין צוּרֵי הַמִּדְבָּר הַגִּידוּ. הִקְרַע אֱלֹהִים אֶת-הַפְּפוּרִיָּה וַיִּזֶר קִרְעֶיהָ לְרוּחַ?
וַתְּהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל-הַהָרִים הַרְחֻקִּים וְחִיל אֶחָז אֶת-צוּרֵי הַמִּדְבָּר הַזֹּעֲפִים: אֵל נִקְמָוֹת יְיָ, אֵל נִקְמָוֹת הוֹפִיעַ!
הִנֵּה הוּא אֵל נִקְמָוֹת, הוּא בְּכָבוֹד וּבְעֶצְמוֹ. שָׁלוֹ וְנוֹרָא הוּא יוֹשֵׁב עַל-כֶּסֶאֱ אֵשׁ בְּלֹב יָם הַלְּהָבָה. מַעֲטָהּ שִׁלְהֶבֶת אֲרָגְמָן וְהָדוֹם רִגְלֵי גִחְלִים בְּעֵרוֹת. כְּתָרוֹהֶוּ דְּהָרוֹת אֲשִׁים, מְחוֹל אֲכָזְרֵי קוֹדֶחַ סְבִיבוֹ. עַל-רֹאשׁוֹ תִּשְׁאַל לְהָבָה, גּוֹמַעַת בְּצִמָּא חֲלָל הָעוֹלָם. וְהוּא שָׁלוֹ וְנוֹרָא יוֹשֵׁב וְזִרְעוֹתָיו נִתְּנוֹת עַל-לְבוֹ. מִרְחִיב לְהָבוֹת בְּמִבְטָ עֵינָיו וּמַעֲמִיק מְדוּרוֹת בְּנִיד עֶפְעָפִיו. הָבוּ לִי, דּוֹהָרִים דּוֹלְקִים, הָבוּ לִי מְחוֹל לְהַט וְאֵשׁ"...

6. האמנם חרב הבית בגלל שנאת חינום?

לשנאה אצלנו יש רייטינג גבוה, שנאה זהו רגש בעל עוצמה. וכולם נתפסים לשנאת החינום כילד שנמשך לצעצוע נחשק. אבל בתלמוד ישנו מקום שמציע הסבר אחר לחורבן ירושלים והוא הרבה יותר אנלוגי לדיסטופיה שמתקיימת היום בהווה של החברה הישראלית.

"דאמר רבי יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה... שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין". (בבא מציעא ל ע"א)

אתם הבנתם את זה ברוטוס? ראו רק את דין התורה ולא את האדם. כלומר דין התורה הסתיר להם את האדם. ואולי גם הם הקימו מנהלת להנחלת רוח התורה היהודית לעם היהודי... אולי גם הם כתבו את 'תורת המלך'... אולי גם הם חמסו ודרסו כל מי שאינו בד(ע)תם... ואז בום חורבן!

7. זה, חברות וחברים, פחות או יותר טקס חג החורבן המלבב שלי שאני משתדל לציין אותו מדי שנה. מחר יתחיל כמובן יום חדש ועולם כמנהגו ינהג. ואנחנו נוכל להמשיך לנוע מעדנות במדרון החלקלק מטה כשבריוני הצל, להב"ה ולה פמיליה מייסרים אותנו בשוטים ועקרבים ובאלות ובקבוקים שבורים.

ונמשיך לדמם כך לאט כאילו אין מחר. וכמו שאמרה כבר שופטת נכבדת: אין לדעת מי התחיל...

8. מדרש תמונה: וככה זה נראה, קודם נהנים להחריב אחר כך בוכים.

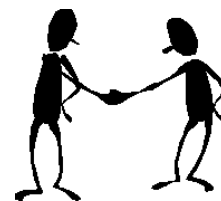

ארבע הערות על מבשרי הקיץ

1. "דָּרְדָּר בַּמְקוּרוֹת: "וְקוֹץ וְדָרְדָּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאֶכְלֶתָ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה" (בראשית ג')
2. הדרדר גדל בחציו הצפוני של כדור הארץ. בארץ ישנם 22 סוגים של דרדר. כולם יפים וכולם דוקרים .
3. הדרדר מולך בשדות שמעבר לחלון ביתי מסוף האביב אל תוך ראשית הקיץ, מאפריל עד יולי, והוא יפה כל כך עד שזה כואב לי בשיניים.
4. מלך השדה!

נעים להכיר / מיכל אשחר

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע,
השאיפה היא
להכיר את כל חברי הקהילה
והשבוע – **אסי רוז**
גר בהולנדיים

איך הגעתי לקיבוץ

אחרי 10 שנים בפרדס חנה, ואחרי פרידה מזוגיות של שש שנים, חיפשתי מקום קרוב לבת שלי שגרה בחוקוק. שמעתי המלצה מחבר שלי שגר כאן אז שיש חדרי סטודנטים ב-1000 ₪, וזה התאים לי, הבית היה קטן אך מספיק בשבילי. לקחתי את זה כאופציה זמנית, הגעתי לפני שלוש שנים, ובסוף אני כאן, בדרך לחברות.
אבא שלי אנגלי וגרתי בלונדון 12 שנה, אז אולי בגלל זה טוב לי כאן.

מה אני עושה בחיים

אני מוזיקאי. מפיק מוזיקלי, (סינגלים, הפקות אולפן של זמרים), מורה למוזיקה, מנגן בכמה כלים (אקורדיון, סקסופון, פסנתר וגיטרה), שר, כותב שירים. בעבר הייתי צייר ואולי אחזור לזה. אני ממציא של שיטות לימוד למוזיקה – נגינה בצבעי הקשת, לימוד ילדים לפי צבעים וקלפי משחק, ולימודי גיטרות ויוקלילי לכל גיל.

קרובי משפחה בקיבוץ ובכלל

אחי **ניק** גר בקרוואנים.
יש לי בת (10) בחוקוק.

כמה מילים על הקיבוץ

זה מקוום מאוד סימפטי, מאוד פורח, אסתטי, מסודר, מאורגן, אנשים חברותיים עם חוש הומור, הקהילה מגובשת, המקום חי וקיים ופורח ומתחדש, יש רוח של התחדשות ורצון לעשייה. מרגישים את האנרגיה. ויש בריכה מעולה.

משהו שאני רוצה לספר

אני רוצה לתרום עוד לתרבות בקיבוץ, למנף אותה מהכיוון המוזיקלי. להכניס ג'אז, ריקודי עם, הופעות של אומנים מכל הסוגים, לקהל הרחב, לצעירים ולמבוגרים. אני מאמין שמוזיקה מחברת בין כולם, זו התשובה והתרופה להכל. אני רוצה להפיק אירועים של אומנים חיצוניים, בטברנה, ובבריכה, ולהביא קהל מבחוץ, שישלם, ואז גם הקיבוץ ירוויח מזה, וגם חברי הקיבוץ ישלמו מחיר מוזל מאוד או אפילו בחינם כדי לראות מופעים. בסוף החודש, ב 28/7, אני מביא את לארי ברקוביץ, שמנגן ג'אז בריטי, לטברנה. חוץ מזה, אני אוהב לעשות דברים עם האקורדיון, אני מנגן בבית יונתן כל יום שישי כבר יותר משנה, מוזיקה נוסטלגית עברית. הדיירים שם מאוד אוהבים את זה. אשמח להחיות את ריקודי העם, גדלתי עם זה בבית, ואני מאוד אוהב את זה. אשמח לנגן פה לרקדנים, אם יהיה חוג.

תודה רבה אסי, נעים להכיר !

26.7 ויטה מנדזיגורסקי

אלברט אילייב

גילי קולינס

כפיר מושקוביץ

רננה זולטי

גילי כרמי

שי פסטג

עדי איילון

23.7 נעה מעין

24.7 מוטי בן אדיבה

25.7 ג'ויס אב

דובי בר דוד

קרין איילון

רוני וולפסון

בינתיים המקום - הפתעה !!

Potluck

אתם מוזמנים

לארוחת יום שישי משותפת וערב חברתי

ביום ו' 21/7/30 שעה 18:45

כל אחד מביא מאכל לשולחן המרכזי,

וכמובן להביא כלי אוכל מהבית.

יהיה כיף!

תזמינו אורחים! מקווים לראותכם!

רג'י ושרה ד'

Potluck
FOOD AND DRINKS TO SHARE WITH FRIENDS AND FAMILY

משולחן העורכת / שושנה שרקי

אוצר בלום

מידי בוקר הוא רץ כשעה, מרחיק את אט עננים מרחפים מעל ראשו. פותח את רוכסן החזה, שואף לתוכו אוויר צלול של חופש. מתמלא. כשהוא חוזר לביתו פורצות המילים מן החזה, מכסות את הדפים.

הווייתו, חווייתו היא, עור מול אור. חשוף, מאופק, יודע לוותר, שש מילים בפעימת לב אחת, אומרות לו המון. וכל תמונה היא מחזה.

צעיר, מתבונן, מלא, חי את החיים באהבה גדולה לאביו שחי בקרביו, לביתו לילדיו. לאנשים. קרוב לחזה.

התמזל מזלי לפגוש איש עם נשמה. ושוב אני משתאה, מה זאת אהבה.

